

[Holstein.]

København, faar Lov til at fortsætte uanfægtet og uhindret, er vi paa den sikre Vej til akademisk Proletarisering.

Vi er det for det første af den Grund, de ærede Ordførere har peget paa, at selve Undervisningsforholdene ved Universitetet ikke alene er utilfredsstillende, men absolut uholdbare. Med denne Kritik er der jo ikke rejst nogen som helst Kritik mod Universitetet som videnskabelig Anstalt; vi ved alle, og det er anerkendt rundt om i fremmede Lande, at Københavns Universitet som videnskabelig Anstalt staar paa Højde med det bedste i Verden. Men Undervisningsforholdene er saaledes, at de, hvis de faar Lov til at fortsætte, som de er, vil betegne et stadigt voksende Bidrag til akademisk Proletarisering. Naar det blot ved et personelt set saa begrænset Fakultet som det teologiske er saaledes, at Professor Oskar Andersen holder kirkehistoriske Eksaminatorier for hundrede studerende ad Gangen, hvorledes maa det saa ikke stille sig ved de Fag og de Fakulteter, hvor vi har den overstrømmende Tilgang?

Jeg vil her først og fremmest pege paa det medicinske Fakultet. Den medicinske Videnskab og Lægestanden her i Landet har, som bekendt, hidtil staaet meget højt; men de undervisningsmæssige Forhold ved Universitetet er, som det fremgaar af en Kronik, som Professor Knud Faber i Fjor Foraar skrev i „Politiken“, saaledes, at der simpelt hen ikke kan fortsættes dermed, saa i Løbet af en meget nær Fremtid maa Rigsdagen komme til at tage Stilling til Undervisningsforholdene ved det medicinske Fakultet.

Professor Knud Faber siger herom, at der i det lægevidenskabelige Fakultet ved Universitetet i København hersker en Nødtilstand.

— — — „det lægevidenskabelige Fakultet, hvor det saa stærkt stegne Antal Studenter er en daglig Kilde“ — en daglig Kilde — „til Vanskeligheder“. Det er her

„ugørligt at give de studerende en forsvarlig Undervisning i Anatomi“ — ugørligt at give dem en forsvarlig Undervisning i Anatomi —.

— — — „Undervisning i Øjenssygdom, Øre- og Hals sygdom, Hud- og Kønssygd om kan ikke gives tilfredsstillende. — — — Den kliniske Undervisning paa Hospitalerne er i det hele taget utilfredsstillende, og paa Institutterne maa alle Kurser fordobles eller tredobles. — — — For de unge Læger, der efter Eksamen søger yderligere at dygtiggøre

sig, er det en stor Hindring, at der kun findes eet videnskabeligt Centrum i Landet. Vi har saaledes for Tiden for faa Øjenlæger i Landet, og væsentligt fordi der ikke er Mulighed for at uddanne et tilstrækkeligt Antal paa den eneste Universitetsklinik, der findes.“

Professor Faber siger endvidere, at København har 1245 medicinske Studenter, og at det nuværende Undervisningsmateriel er beregnet paa ca. Halvdelen af det Antal medicinske Studenter, som studerer ved Københavns Universitet.

Det turde være indlysende og uimodsigeligt, at disse Forhold, hvis alt faar Lov at gaa sin Gang, begribeligvis ikke vil være bedre om 5 eller 10 Aar, men langt værre og vanskeligere.

Saadanne Vilkaar betyder i Virkeligheden, at de studerende udsættes for det, der kaldes akademisk Proletarisering. Det vil sige, at deres lægevidenskabelige Uddannelse uundgaeligt for en stor Dels Vedkommende maa blive ringere og ringere.

Naar saa dertil kommer, at Studenternes private Livsforhold i København er, som de er, er Faren for Proletarisering yderligere forøget. Tænk blot paa de Forhold, der bydes Studenter af Smaakaarsfamilier i Kvistværelser i Smaapensionater paa Vesterbro og Nørrebro, hvor disse Børn mellem 17 og 20 Aar gaar mere eller mindre for Lud og koldt Vand og er udsat for de Fristelser, som møder dem her i København. Jeg behøver i den Henseende blot at henvise til de Udtalelser af københavnske Politimænd, der for et Par Dage siden har staaet i den københavnske Presse om de seksuelle Forhold i København og om den Udvikling, der i den Henseende er foregaaet og stadig foregaar i København — Mænd, som ved, hvad de taler om. Man vil da let se, at saadanne unge Mennesker, Børn, er i høj Grad udsat for i deres første Studieaar at faa et moralsk og fysisk Knæk, som de vil bære Mindelser af hele Livet igennem.

Jeg vil endvidere henvise til, at Forholdene ved det filosofiske Fakultet, undervisningsmæssigt set, om muligt er lige saa uheldige og utilfredsstillende som for det medicinskes Vedkommende. Herom siger Professor Knud Faber, at Antallet ved dette Fakultet af studerende er steget fra 440 til 1112 i det sidste Decennium. Det vil sige, at det er vokset med omtrent det dobbelte i Løbet af et Aarti. Hvorledes vil det saa ikke blive, hvis Forholdene fortsættes paa samme Maade i det næste Aarti?